

Vælgerne, saa er det en Art Rigsdagsprovisorium, som kun formelt fremtræder i Lovens Former. Thi dybest inde er det dog Meningen, at de Beslutninger, der træffes i Rigsdagen, skulle træffes i Overensstemmelse med Flertallet af Vælgerbefolkningen, og naar det ikke sker, ere vi inde i usunde politiske Tilstande og nærme os Provisorismen. Det var meget ønskeligt, om vi, naar vi skulle gaa til Valg, kunde gøre det paa Grundlag af en retfærdig Valgkredsordning, men det vil der ikke nu være Tid til at opnaa, inden denne Sag skal endeligt afgøres. Derimod mener jeg, at man absolut maa modsætte sig, at Sagen afgøres uden at have været gjort til Genstand for Prøvelse hos Vælgerne. Derfor tillader jeg mig at stille et Forslag til Dagsorden, som lyder saaledes:

„Da Militærforslagene i den ved Forliget tilvejebragte Affattelse ikke have været forelagte Vælgerne, og da ingen Militærordning bør gennemføres uden Sikkerhed for, at den har Befolkningens Tillid, opfordrer Folketinget Regeringen til snarest at udskrive nye Valg til Folketinget og gaar dermed over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Lad os paa ærlig Vis gaa ud til Vælgerne og spørge, om Flertallet af de danske Vælgere ønsker en saadan dyr Militærordning gennemført, en dyr Militærordning, som vi have hørt sagkyndige udtale ikke fører til noget gavnligt Resultat, selv set fra deres Synspunkt, som overhovedet mene, at et stort Militærapparat kan nytte Danmark. Lad os komme ud til Vælgerne og faa at vide, om de paa en Tid, hvor den danske Stat som den danske Befolkning lider under et saa overordentlig stærkt økonomisk Tryk, ønske at forhøje vore Militærudgifter med over et Par Mill. Kr. og udgive straks over 31 Mill. Kr. til et Militærapparat, som ikke bliver væsentlig bedre end det, vi have nu. Hvis Vælgernes Flertal saa siger, at det skulle vi gøre, saa bliver det Lov paa ærlig og loyal Vis. Ellers bliver det det ikke.

Formanden: Der er stillet Paastand om Overgang til Dagsorden saalydende:

„Da Militærforslagene i den ved Forliget tilvejebragte Affattelse ikke have været forelagte Vælgerne, og da ingen Militærordning bør gennemføres uden Sikkerhed for, at den har Befolkningens Tillid, opfordrer Folketinget Regeringen til snarest at udskrive nye Valg til Folketinget og gaar dermed over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Forhandlingen drejer sig nu om denne Paastand om Overgang til Dagsordenen.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg skal ikke sige mange Ord om dette Forslag til Dagsorden. Det hedder sig, at vi ikke ere i Overensstemmelse med vore Vælgere, naar vi søge at gennemføre det, som her foreligger paa Rigsdagens Bord. Det er kun en Paastand, thi vi ere fra vor Side i fuld Overensstemmelse med vore Vælgere i saa Henseende (*Kode: Saa spørg dem!*). Det behøves ikke; man spørger ikke to Gange, for Vælgerne ere voksne Folk, og dem plejer man ikke at spørge anden Gang, om de mente, hvad de sagde, første Gang de svarede. Vi have spurgt vore Vælgere baade med Hensyn til Stillingen til Københavns Landbefæstning og med Hensyn til de forhøjede Udgifter, og hvorledes disse Udgifter skulde skaffes til Veje, nemlig gennem en ekstraordinær Skat — alt det have vi spurgt om. Kort sagt, vi have spurgt dem om alle Grundsætningerne, der ligge under disse Forslag. Selvfølgelig, om Enkeltheder, om Smaating ere de ikke spurgt, det kan man simpelthen ikke spørge om ved et Valg, men Grundsætningerne ere de spurgt om, og dem have Vælgerne udtalt sig om. Og jeg ved ikke, hvad de Herrer, der stille Forslaget op, mene om deres Stilling ved Valget. Have de ikke ogsaa for deres Vedkommende spurgt deres Vælgere og ogsaa for deres Vedkommende faaet Svar fra deres Vælgere? At de ikke have faaet tilstrækkelig Tilslutning til, at de have kunnet faa Magt til her paa Rigsdagen at gennemføre deres Sag, det er en Ting for sig; men at de Herrer skulde have nogen Grund til at gaa ud til Vælgerne paa ny for at spørge dem, om de ville give deres Tilslutning til en Politivagt og en Ordning i det hele taget, som ikke er i Stand til at skaffe Landet den fornødne Magt til at kunne værne og opretholde Neutraliteten, ser jeg ikke; det er der dog sikkert ingen Grund til.

Jeg ser saaledes paa det stillede Forslag, at det er et nyt Forsøg paa at standse Sagen og intet andet. De Herrer gjorde i Gaar et Tilløb til det ved at erklære, at de vilde stemme for de 6 Herrer Forslag om at faa § 3 ud af Befæstningsloven, vel vidende, at Regeringen ikke kan tage imod disse Lovforslag, uden at § 3 i Befæstningsloven ogsaa følger med. Jeg skal ikke her udtale mig om hele denne Paragraf, thi nu ligger jo selve Forslaget om Dagsordenen for. Des-